

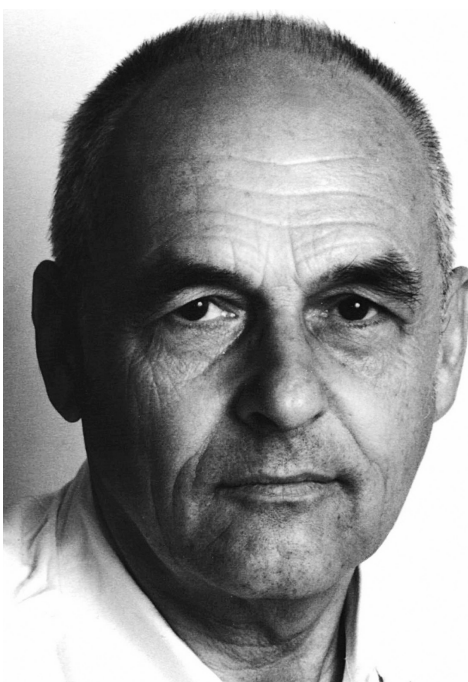
Legendární anesteziolog...

Primář MUDr. Dimitrij Miloschewsky (1927–2015) se svojí osobností a zejména prací zařadil mezi lékaře, kteří již navždy budou patřit na pomyslný piedestal významných osobností českého lékařství. Zdánlivě nenápadný, skromný, ale s tvůrčí invencí, velmi vzdělaný, se zájmem o vše nové a zejména o vše racionální, se pouze vlastním přičiněním stal jednou z legend oboru anesteziologie. A to dokonce v době, kdy tento obor v naší zemi ještě oficiálně samostatně ani neexistoval. Již v 60. letech minulého století začal v Praze v Nemocnici Na Bulovce zcela průkopnický, ale s notnou dávkou entuziasmu, zavádět, respektive ve prospěch svých pacientů používat metody regionální anestezie. Jeho oddělení se naprosto spontánně, tedy bez systémového zásahu organizátorů zdravotnictví, postupem doby stalo vzdělávacím centrem, „Mekkou“ regionální anestezie. Lékaři z celého tehdejšího Československa si zde často dobrovolně organizovali stáže a výukové pobyty, aby se pod dohledem prim. Miloschewského naučili zvládat dovednosti v použití centrálních i periferních anesteziologických bloků.

Říká se, že budoucí chování mladého lékaře až ze 70 % ovlivní osobnost jeho prvního primáře. Podřízení primáře Dimitrije Miloschewského měli v tomto směru velké štěstí, ale na druhé straně mnohdy i smůlu.

Primář měl svérázný systém „kádrování“ nově přichozích lékařů. Jeho postup při sběru osobní anamnézy začínajícího anesteziologa spočíval v několika jednoduchých dotazech: jakou protekcí se dotyčný dostal do jeho nemocnice, zdali je kuřákem a zejména je-li členem komunistické strany. Myslím, že mu ani nešlo o odpovědi, ale spíše, aby novicovi dal taktně najevo, jaké hodnoty sám uznával. Byl jedním z mála přednostů v zemi (ne-li jediný), který na ranních hlášení informoval své lékaře o nočním zpravodajství Svobodné Evropy.

Mladší generaci jméno této zahraniční rozhlasové stanice nic neřekne, proto viz Google...

Prim. MUDr. Dimitrij Miloschewsky (24. 3. 1927–7. 3. 2015)

Novému adeptu oboru i po třech týdnech po promoci dal do rukou Tuohyho jehlu s přáním: „...ať se blok povede a dobře sedne.“ A obvykle po stejné době oznámil: „Já jsem pro příště Miťa.“

Mítovy povahové vlastnosti a chování jsou nezapomenutelnou vzpomínkou pro každého, kdo s ním měl tu čest pracovat. Na pracovišti vyžadoval od podřízených za všech okolností pravdomluvnost. A to zejména v případech profesního neúspěchu, nebo dokonce pochybení. Problém se pak obvykle komorně probral a hledalo se odpovídající řešení a pomoc. Naproti tomu opovrhoval, a dokonce trestal žalování a donášení. Téměř

denně dokazoval, jak být otevřeně nápomocný a současně nebýt submisivní vůči autoritám. Jeho postupem doby vyhlášená šetrivost neznala mezí. Kvůli plýtvání energií se nesměly přivolat ani dva výtahy najednou, „...globální zdroje energie jsou přece na Zemi omezené“. Na druhé straně byl empatický a štědrý. Dokázal podřízenému předat svoji vkladní knížku i s heslem, aby kolegovi v nouzi bezúročně půjčil na uhrazení dluhu.

Mítův mnohdy černý, nezřídka až krutý humor nevyváděl oběti znalé jeho povahy z duševní rovnováhy. Všichni věděli, že Miťa je hodný člověk a že má rád lidi. Sám přijímal satiru až sarkasmus cílené i na jeho osobu se stoickým klidem. Pokud byl vtip skutečně vtipem, pak se za všech okolností velmi rád zasmál.

Tyto všechny velmi kladné a nanejvýše přátelské vlastnosti formovaly tým lidí okolo svého „leadera“. Avšak smůlu mohl mít člen jeho týmu, když se dostal mimo mikroklima buloveckého anesteziologického oddělení. Pokud ono téměř „genetické naprogramování“ příkladem primáře včas dotyčný nepřizpůsobil změně prostředí, respektive pracovního kolektivu, tak hrozil až náraz, nepochopení a nebo jen podiv nad tzv. „nekorektním“ vystupováním člověka, který měl

v sobě zabudovány vzorce chování svého prvního primáře.

V případě dnes již legendárního primáře Dimitrije Miloschewského si každý jeho spolupracovník uvědomoval, že zařazení nového, relativně mladého oboru nepotřebuje zvláštních institucionálních opatření pro vybudování osobnostního i oborového sebevědomí pro rovnoprávné postavení po boku jiných a již zavedených, zejména

chirurgických oborů, že záleží za všech okolností jen na znalostech, dovednostech a chování každého jednotlivce.

doc. MUDr. Antonín Pařízek, CSc.

s vděčností osudu
za příležitost být přímým žákem
prim. MUDr. Dimitrije Miloschewského

Inzerce A151009061

**EUROPEAN
RESUSCITATION
COUNCIL**

**Česká resuscitační rada
Czech Resuscitation Council**

RESUSCITATION 2015
THE GUIDELINES CONGRESS

29-30-31 **OCTOBER** – PRAGUE – **CZECH REPUBLIC**

RESUSCITACE 2015
V. ODBORNÉ SYMPOSIUM ČESKÉ RESUSCITAČNÍ RADY

29. **ŘÍJNA** – KONGRESOVÉ CENTRUM PRAHA

